

Broer ſtulle følge de ſamme Regler ſom de Veie, hvoraf de udgjøre en Deel. Det er alſaa klart, at med Henſyn til Broer vil Forholdet blive det, at den hidtil gjældende Grændſe ogſaa for deres Vedkommende vil være den fremtidige Grændſe. Men for det Tilfælde, at man mener, at det var retteſt at have en udtryffeligt Beſtemmelse berom, have vi ſubſidiært ſtillet det Forſlag, at man ſkulde iſtedetfor de Ord: „imellem en Amtsraadsſtrede og en Kjøbſtad“ ſætte „imellem en Landvei og en Kjøbſtadgade“, idet det i ſaa Fald vil være overeensſtemmende med Reglen i § 3. Dette er den eneſte Forandring, ſom Udvalget i ſin Heelhed har foreſlaaet. Der er derimod af nogle Medlemmer af Udvalget foreſlaaet Forandringer deels i § 9, deels i § 16. For § 9's Vedkommende er Forandringen kun af mindre Betydning. Landſtinget har nemlig foretaget den Forandring i § 9, at det har opſtillet Arbejde ved Licitation eller Entreprife ſom Regel og Naturalarbejde ſom Undtagelſe. Det er jo kun en Redactionsforandring, det er kun et Fingerring, anden Betydning har det ikke, men den Maade, hvorpaa Udtalelſen er affattet, kan rigtignok give Anledning til Tvivl; thi det hedder der: „dog kan vedkommende Sogneforſtanderſkab, hvor Omſtændighederne tale derfor, beſtemme, at Naturalarbejde ſkal anvendes i det nævnte Sted i ſamme Omfang ſom hidtil“. Diſe Ord ere ikke ganſke klare, men kunne ganſke viſt vække den ikke aldeles ubegrundede Formening, at Naturalarbejde ikke vil kunne anvendes i noget Sogn i større Omfang, end hidtil har fundet Sted. Dette have nogle Medlemmer fundet at kunne være betænkeligt; navnlig for det Tilfælde, hvor et Sogn, der ikke i de ſenere Aar havde anvendt Naturalarbejde, kom til efter den nye Communallov at udgjøre en Veicommuſe ſammen med et andet Sogn, hvor Naturalarbejde havde været i Brug, meente man, at det kunde være forbundet med ſtor Vanſkelighed i adminiſtrativ Henſeende at have den Regel, at der ikke maatte anvendes Naturalarbejde i større Omfang end hidtil. Det vilde kunne medføre, at man i en Deel af det, der vilde blive en ſælles Veicommuſe, maatte følge een Fremgangsmaade, i en anden Deel en anden, og diſe

Medlemmer have fundet dette at være af den Betydning, at de have troet af den Grund at maatte foreſlaae en Endring i Paragraphen. Vi andre Medlemmer have vel maattet erkjende, at Beſtemmelsen, ſom den ſtaaer, kunde give Anledning til nogen Tvivl, men det har idetmindſte for mig og viſtnok ogſaa for de Andre, ſom ikke have villet gaae ind paa denne Endring, været den overveiende Betragtning, at vi i alt Fald anſee det for det abſolut meeſt Vanſkelige, at man ſaameget ſom muligt undgaaer Naturalarbejde, og derfor have vi ikke villet være mod et Forſlag, ſom gif ud paa at begrænde den fremtidige Anvendelſe af Naturalarbejde til det hidtilværende, hvis ellers dette er Meningen. Endelig er der et Endringsforſlag til § 16 om at nedſætte Beløbet til Tilſynet. Det vil erindres, at der her i Thinget til 3die Behandling blev vedtaget 4,500 Rd., men i Landſtinget har man ſat Beløbet op til 6,000 Rd. Foruden de Grunde, der kunde tale for at vedtage dette Beløb, og ſom tidligere ere blevne fremhævede, kommer alſaa endnu dertil den, at Landſtinget eenſtemmig har vedtaget denne Sum. Hvad der ellers kunde tale derfor, ville jo de Herrer kunne erindre fra de Forhandlinger, der ſandt Sted haade ved 2den og ved 3die Behandling her. Jeg ſkal kun kortelig recapitulere, at Indenrigsminiſteren havde ønsket Beløbet 6,000 Rd., fordi han, naar han blev indſtrænket til et Beløb af 4,500 Rd., vilde blive begrændſet i Valget af de Perſoner, ſom han maatte bruge til dette Tilſyn, idet han i ſaa Fald blev indſtrænket til at maatte hjælpe ſig med Penſionifter, da Beløbet ellers ikke vilde kunne ſlaae til, og dette maatte jo ganſke viſt anerkjendes for at være anomalt. Dertil kommer den Betragtning, at Indenrigsminiſteren har afgivet den Erklæring for ſit Vedkommende, at hvis der bliver bevilget 6000 Rd., vil han, i Tilfælde af, at han benytter Penſionifter, for deres Vedkommende betinge Udbetalingen af en tilsvarende Afgang i deres Penſion, en Afgang lig den, der vilde indtræde, hvis det var et Embede, hvori de bleve beſtittede eller conſtituerede af Kongen. Andre Medlemmer have derimod meent at burde holde paa den af Folkethinget tidligere vedtagne Beſlutning om kun at bevilge 4,500 Rd.